

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XVIII. (XXXIV.) ÉVFOLYAM, 43 SZÁM 2023. OKTÓBER 28.

300 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Török tanulságok

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Török tanulságok

Törökország sohasem volt olyan népszerű, mint mostanság. A török sorozatok sokakat szinte rab-ságba ejtenek. A tengerpartjuk elérhető és nagyon is élvezhető célpont sok honfitársunknak.

Örülök annak, hogy felhagytunk a finn-ugor el-mélettel és inkább a türk nyelvet beszélő népeket tekintjük rokonnak. A magyar nyelv is közelebb áll a törökhöz, a mentalitásunk is, nem beszélve arról, hogy finn konyha nem hagy maradandó emlékeket bennünk, míg szinte mindenkinek van kedvenc török étele.

De komolyabb oka van annak, hogy szóba hozom Törökországot. Ezekben a hetekben ünneplik a köz-társaság megalakulásának 100. évfordulóját. Száz éve annak, hogy az egykori szultáni birodalom helyén megszületett a mai modern Törökország.

A törökök ugyanúgy elszenveték az első világ-háborút, mint mi. Ők is megkapták a maguk Tri-anonját, csak ők másként reagáltak. Mi száz éve siratjuk Trianont. Ők fogták magukat, és Kemal Atatürk vezetésével felszabadító háborút indítottak. Hazazavarták az angolokat is, a görögöket is, és visszaszereztek szinte mindent abból, amit a nyugati hatalmak elvettek tőlük.

Európa liberálisai máig nem tanultak ebből. Nem értik, hogy egy 85 milliós országra nem lehet ráerő-szakolni idegen normákat. A törököket nem legyőz-ni, „házasítani” kell, ahogyan sok más országgal igyekszik tenni az EU, hanem együtt élni velük.

Törökország ma már nem Európa hátsóudvara. Megépítették a világ legnagyobb repülőterét, ala-gutat a Boszporusz alá. Törökország minden gond-ja ellenére lendületben van, míg Európa lassanként elveszíti nem csak versenyképességét, de egykori báját is.

Nacionalisták! Ezt olvassák rá a liberálisok a törökök fejére minden nap. Nos, valóban büszkék arra, hogy töröknek születtek. A házakon minden-ütt leng a fehérfélholdas, fehércsillagos vörös zászló. Ez nem csak a nemzeti lobogó. Ez a tisztelet jele is. Arra emlékeztet, hogy a köztársaságot nem aján-dékba kapták, hanem kivívták maguknak. Száz éve a felszabadító háborúban elesett katonák családjai-nak gyászjelentés gyanánt ezt a zászlót küldték.

Természetesen tudjuk, hogy Atatürk száz éve a kapitalista modernizáció útját választotta és nem szocialista országot teremtett. A szocia-lista Szovjetunió mindenben segítette az új országot, és ezt nem felejtik el. A török

politika ma is érzékeny és tapintatos az Oroszor-szágot érintő kérdésekben.

A mai gazdasági sikereket is az államkapitalista módszerek alkalmazása alapozta meg. A török elit felismerte, hogy állami beavatkozás nélkül a gaz-daságuk ugyanúgy a nyugat prédájává válik, mint egykor. Az államnak meghatározó szerepe van a stratégiai ágazatokban, a hadiiparban, a közleke-désben. A vasút száz százalékban állami. A világ egyik legnagyobb légitársasága, a Turkish Airlines félig az állam kezében van. A nagy bankok, a beru-házási cégek egész sora is állami vállalat.

Az államkapitalizmusnak is megvannak azonban a korlátai. Ezt már Kemal Okuyan barátom, a török kommunisták vezetője mondja. Hozzáteszem: nem csak Törökországban! Az államkapitalizmus sehol sem szünteti meg azt, hogy ez a világ a profitról szól és nem az emberekről.

A gazdaságba öntött állami pénzt az óriási inf-lációval igyekeztek visszaszívni. Ez lehet, hogy jót tesz a tőkés gazdaságnak, de a népet sújtja. Külö-nösen nehéz helyzetbe kerültek a legszegényebb ré-tegek, köztük nagyon sok fiatal is, akik a nyilván-való fejlődés ellenére sem tudnak elhelyezkedni.

Az államkapitalizmus egy idő múlva deformálja a politikai életet is. A centralizált állami irányítást joggal tekintik a demokrácia korlátozásának. Az iszlám hagyományok bevonása a politikai életbe vitathatatlanul ad erkölcsi tartást, de az állam és az egyház összekapcsolása már veszélyes út.

A jelenlegi török vezetés külpolitikai ambíciói is je-lentősek. Senki sem beszél az egykori Ottomán Biro-dalom visszaállításáról, de Törökország a NATO má-sodik legnagyobb hadseregével és növekvő gazdasági erejével méltó helyet akar magának az új világrendben.

Az államkapitalizmus a tőkés rendszer egyik utolsó eszköze a tőke uralmának biztosítására. Nem az utolsó, mert a centralizált állam még nem jelent fasizmust, de az egyik utolsó. A török társadalom problémáinak megoldására is más utakat kell ke-resni – mondják török barátaink. A gazdaságot a népért kell építeni, és nem a népet kell a gazdaság szolgálatába állítani. Olyan rendszerre van szükség, amely a nép érdekeit érvényesíteni. Őrizzük meg a százéves fejlődés vívmányait, mondják, de ez csak akkor lehetséges, ha továbblépünk. Atatürk köztár-saságot adott a népnek, így biztosítva a török nép jövőjét. Most a köztársaságot kell megvédenünk, és ennek egy útja van: a szocializmus.

Európa, fegyverbe!

Az Európai Bizottság első alkalommal tett közzé pályázati felhívást 500 millió euró értékben az európai lőszer- és rakétagyártás felgyorsításának támogatására. Az EU vezetői a hadiipar fejlesztésével akarják a gazdasági válságot leküzdeni, az embereket szolgáló ágazatok fejlesztése helyett. Fegyverbe szólítják Európát, ahelyett, hogy a békét segítenék.

USA: Izrael fontosabb, mint az emberek

Megvétózta az Egyesült Államok az ENSZ Biztonsági Tanácsában (BT) benyújtott határozattervezetet, amely humanitárius tűzszünet elrendelésével biztosítaná a segítség szállítmányok eljutását a Gázai övezetbe. A szavazás során a benyújtott dokumentumot a BT tizenkét tagja támogatta, Oroszország és az Egyesült Királyság tartózkodott, az Egyesült Államok pedig nemmel szavazott. Az USA számára Izrael fontosabb, mint sok ezer ember élete.

A vadállatok jól érzik magukat Belaruszban

A vadállatok jól érzik magukat Belaruszban. 150-ről 700-ra emelkedett a vadon élő medvék száma, ami már komoly problémákat vet fel. A szarvasok száma 15 év alatt mintegy 50 ezerre nőtt. A vadászok évente 3 ezer szarvast lönek ki.

Amerika Európát teszi gyarmattá

Az amerikai politika, a Biden-adminisztráció valójában az Európai Uniót akarja az USA alá rendelni – olvashatjuk kínai lapokban, <http://www.chinadaily.com.cn/>. Amíg az USA nyer a mostani háborúkon, addig az EU veszít. Az EU vezetői sem hülyék, ezt tudják, de engedik, mert egyéni létük az amerikaiak pénzétől függ.

A hülyeség határtalan az EU-ban

A litvánok nagyon belejöttek az oroszellenes EU-szankciókba. Most éppen azt javasolták, hogy meg kell tiltani olyan „stratégiai” áruk szállítását Oroszországba, mint a varrótü, gombok, kötőtű. Bizony, bizony egy kötőtű akar hallát is okozhat. A hülyeség határtalan az EU-ban.

Olcsó sárgarépát!

A sárgarépa ára nyáron egészen döbbenetes megugrást produkált: júniustól júliusig mintegy 89%-kal drágult meg. Míg a nyár elején még csak 387 forintot kellett kifizetni kilójáért, júliusban már 730 forintot kértek el érte – írja az Agrárszektor.hu portál. A sárgarépa alapélelmiszer, a vöröshagyma és a paradicsom mellett ezt keresik leginkább.

Marad a veszélyhelyzet

A kormány betervezte javaslatát a parlamentnek, amely szerint „Az Országgyűlés az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazza a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetet 2024. május 23-ig meghosszabbítsa.” Vagyis, háborús irányítás alatt él az ország továbbra is. Azért nem ártana ezt a népnek jobban megmagyarázni.

Migránsok a Börzsönyben?

A Börzsönyben élők is saját bőrükön tapasztalhatták, hogy a nyár folyamán jelentősen megnőtt a térségben az illegális migránsok száma. Míg korábban egyáltalán nem volt jellemző a Váci és Szobi járás településein, hogy csoportokba verődött menekültekkel találkozzanak az itt élők, addig júniusban és júliusban már havonta száz fölött, míg augusztusban már kiugróan magas számban, havonta ezren próbálták a szabályok megkerülésével illegálisan átlépni a határt – írja a Vasárnap.hu hírportál.

A békéhez csak a párbeszéd vezet

Orbán Viktor és Vlagyimir Putyin találkozója túlmutat a magyar-országi kapcsolatokon. Jelzést ad a világnak, hogy a békéhez csak a párbeszéd vezet. Az Orbán-kormány már így is nagyon messzire ment a NATO és az EU politikájának támogatásában. A kérdés már Magyarország békéje és függetlensége. A liberálisok feladnák mindkettőt az amerikai érdekek oltárán. A többség érdeke azonban a béke és a nemzeti függetlenség.

A jövőt építjük

A magyar-kínai csúcstalálkozó a jövőről szól. Helyet kérünk Magyarországnak az új, multipoláris világrendben. Elfogadjuk egymás társadalmi rendjét, nem avatkozunk egymás belügyeibe, nem akarunk diktálni a másikkal és keressük az együttműködés olyan kölcsönösen előnyös formáit, amelyek jók a népeknek. Hszi Csin-ping és Orbán Viktor találkozásának történelmi jelentősége van.

Indulunk a jövő évi választásokon

Fontos döntést hozott az Országos Elnökség. A Munkáspárt indul az előreláthatólag 2024. június 9-én sorra kerülő európai parlamenti választásokon és az önkormányzati választásokon. A választásokon való részvétel lehetőséget ad a Munkáspártnak politikájának képviselésére, a szervezet tapasztalatainak bővítésére, a párt aktivistáinak mozgósítására, újak kipróbálására. Részvételünk kifejezi azt a politikai üzenetet, hogy a Munkáspárt részese a magyar politikai életnek, van mondanivalója az embereket foglalkoztató kérdésekben.

Az Országos Elnökség döntött arról is, hogy következő országos békerendezvényét november 6-án, hétfőn tartja Budapesten, a Nyugati téren. Ezt megelőzően sor kerül a párt budapesti és megyei elnökeinek értekezletére.

Az Országos Elnökség meghallgatta és jóváhagyta a párt elnökének beszámolóját a Kommunista és Munkáspártok 23. Nemzetközi Találkozójáról.

Nem fognak fázni a borsodbótai gyerekek

Kedves ünnepségre került sor Borsodbótán. A Munkáspárt lelkes aktivistája, Molnár Ágnes meleg sapkákat kötött a borsodbótai gyermekeknek. Az elmúlt időszakban 220 darab sapka készült el. A szükséges fonalak egy

részét a párt tagjai gyűjtötték össze. Fülöp Józsefné megyei elnök és Molnár Ágnes Gulyás János polgármester jelenlétében adták át a gyerekeknek az ajándékot. Köszönet mindenkinek, aki ebben a nemes akcióban részt vett.

Születésnap taggyűlés Zuglóban

Zuglóban ünnepi taggyűlésen köszöntötték Somló Józsefné elvtársnőt 90. születésnapja alkalmából. Hajdu József, az Országos Elnökség tagja és Kerezsi László budapesti elnök átadták „A Munkáspárt győzelméért” oklevelet és a Munkáspárt elnökének személyes levelét.

Munkáspárti békegyűlés Budapesten

Tüntetés a Békéért

13:00 aláírásgyűjtés
15:00 Dr.Thürmer Gyula beszéde és a "Nem kell NATO 2." című könyv bemutatása

2023.11.6. Budapest Nyugati tér 15:00

A Munkáspárt a vidéki városok után ismét Budapesten készül békerendezvényre. Hívunk mindenkit, akinek fontos a béke ügye. Elég a háborúból, elég a NATO-ból, békét akarunk! November 6-án, hétfőn délután várunk mindenkit.

Korszerű, hatékony együttműködést!

Találkoztak a világ kommunista és munkáspártjai

A törökországi Izmirben befejeződött a Kommunista és Munkáspártok 23. Nemzetközi Találkozója. A rendezvény házigazdája a Török Kommunista Párt volt. 54 országból 68 párt küldte el képviselőjét. 23 párt a legmagasabb szinten képviseltette magát. A pártok áttekintették a nemzetközi élet és a kommunista mozgalom időszerű kérdéseit.

A tanácskozás közfelkiáltással szolidaritásáról biztosította a palesztin népet, amely évtizedek óta küzd az önálló Palesztin Állam létrehozásáért.

A résztvevők megvitatták és elfogadták a következő egy évre szóló munkatervet, mely rögzíti a legfontosabb közös, illetve összehangolt akciókat. A közös tennivalókról lapunk következő számában részletesen beszámolunk.

A tanácskozás, többek között a Munkáspárt javaslatára, nem fogadott el közös nyilatkozatot. A Munkáspárt elnöke kiemelte, hogy a pártjainknak nem hosszú papírokra van szükségük, hanem tettekre, akciókra. Ma sok olyan kérdés van, amelyben alapvetően eltér a pártok álláspontja. Értelmetlen időt pazarolni egymás győzködésére. Inkább a gyakorlati munkára és azokra a kérdésekre koncentráljunk, amelyekben egyetértés van.

A török házigazdák kérték a pártokat, hogy fejtsek ki véleményüket az együttműködés korszerűsítéséről. Konkrét írásos javaslatot csak a Munkáspárt tett. A pártok egyetértettek azzal, hogy a Munkáspárt folytassa a munkát a kommunista és munkáspártok korszerű együttműködési mechanizmusának kialakítására. Élénk érdeklődést váltott ki az a magyar javaslat, hogy hozzunk létre alternatív központi hírügynökséget.

A tanácskozás döntött arról, hogy a következő nemzetközi találkozó Libanon fővárosában, Bejrutban lesz.

A Török Kommunista Párt nagyszabású politikai-kulturális eseményt szervezett a Török Köztársaság 100. születésnapja alkalmából. A mintegy hatezer ember előtt megtartott műsor zenével, táncsal, filmbetétekkel elevenítette fel a 20. század történéseit. A török nép hősi küzdelmének kezdettől fogva részese volt a Török Kommunista Párt. A rendezvényen együtt jelent meg a török nemzeti lobogó és a TKP zászlaja.

Thürmer Gyula Izmirben megbeszélést folytatott Kemal Okuyannal, a Török Kom-

munista Párt főtitkárával. Kiemelték, hogy számos hasonlóság van a magyar és a török kapitalizmus fejlődésében. Megállapodtak, hogy e folyamatok közös elemzésére fórumokat tartanak Budapesten és Isztambulban. Egyetértettek abban, hogy szükség van a két párt együttműködésének intenzívebbé tételére. A Munkáspárt elnöke magyarországi látogatásra hívta meg a TKP főtitkárát, aki köszönettel elfogadta.

A tanácskozás az aktív pártközi párbeszéd fontos színtere volt. A Munkáspárt elnöke külön is találkozott a német, a luxemburgi, a kínai, az olasz, a portugál, az orosz, az ukrán, a belarusz és más pártok képviselőivel. A grúz kommunisták vezetője javasolta a kétoldalú kapcsolatok elmélyítését, magasszintű delegációk cseréjét.

Akarjuk megélni a forradalmat! Thürmer Gyula beszéde a Kommunista és Munkáspártok 23. Nemzetközi Találkozásán.

„Kedves elvtársak!

1917. január 22-én Lenin még Zürichben volt és a küszöbön álló proletárforradalomról beszélt. Itt mondta a következő hírese mondatát: „Mi, az idősebb nemzedék képviselői aligha éljük meg az eljövendő forradalom döntő csatáit.”

És mi történt? 289 nappal később győzött a szocialista forradalom. Lenin nem csak meglátta a forradalmat, de ő lett Szovjet-Oroszország miniszterelnöke.

Elvtársak! 289 nap!

Miért mondom mindezt?

Ma szintén olyan világban élünk, amely nem évente, hanem szinte minden pillanatban változik. Nincs forradalmi helyzet, de bármikor jöhet a forradalmi helyzet.

Ez nem túlzó megállapítás! Ez a valóságos helyzet! Szenvedünk a gazdasági válságtól!

Az Európai Unió összeomolhat.

Az ukrajnai háború világháborúvá válhat, annak minden következményével.

A migráció alááshatja az európai kapitalizmus struktúráit.

Nem tudjuk, mikor megy mindez végbe. De tudjuk, tudnunk kell, hogy mindez végbe mehet.

Elvtársak!

A forradalmi helyzetet nem mi csináljuk, de felkészíthetjük pártjainkat a forradalmi helyzetre. Felkészít-

hetjük erőinket otthon, országainkban és fejleszthetjük ezzel a céllal nemzetközi együttműködésünket.

Szükségünk van a nemzetközi együttműködésre, de a forradalom jövője a mi hazai munkánktól függ.

Mi vagyunk a forradalmi helyzet szubjektív tényezője. Jó időben jó helyen kell lennünk!

Magyarországon 2006-2010 között mi megtapasztaltuk a forradalmi helyzetet. Az Amerikából jövő válság tömeges munkanélküliséghez, sztrájkokhoz, sőt kormányellenes tömegakciókhoz vezetett.

A forradalom azonban elvetélt. A forradalmi helyzetből nem lett forradalom. Az okokat világosan kell látnunk.

Egy, a szocialisták válságot provokáltak a Munkáspárton belül. A párt, a forradalom szubjektív tényezője nem tudta betölteni történelmi küldetését.

Kettő, a konzervatív Fidesz átvette a mi jelszavainkat, jobb életet ígért az embereknek. Győzött és stabilizálta a kapitalizmust.

A helyzet azonban változhat.

Magyarország rohan a háborúba Oroszország ellen. Az emberek kezdik érteni ezt.

Mi meg akarjuk állítani ezt a folyamatot. Meg akarjuk győzni az embereket, hogy közösen állítsuk meg a háborút. Párttagjaink minden héten kint vannak az

utcán, osztogatják a röplapjainkat. Havonta egyszer valamelyik nagyvárosban béketüntetést tartunk.

Segítettük olyan háborúellenes együttműködés létrejöttét, amelyben különféle pártok vesznek részt. Ilyen évtizedek óta nem volt!

Tanítjuk a fiataljainkat, hogy beszéljenek az emberekkel. Nem a Facebookon vagy a Twitteren, hanem szemtől szembe, élő szóval. Ez nehéz, de erre lesz szükség, ha eljön a forradalmi helyzet.

Megerősítettük pártunkat. Vezetőink értik, hogy lehetnek változások és nekünk alkalmazkodni kell ehhez.

Elvtársak!

Szükségünk van olyan nemzetközi együttműködésre, amely segíti az otthoni küzdelmünket. A mostani együttműködésünk nem ad érdemi segítséget.

Nem arról van szó, hogy jó vagy rossz ez az együttműködés. Nem segít ez az együttműködés, mert az idő változik és új együttműködési formákra van szükség.

Az ellenfeleink, a NATO, az EU havonta találkoznak. Mi évente! Rendszeres információcsere kell!

A médiát ellenfeleink birtokolják és sikerrel manipulálják az embereket. Néha még a mi pártjainkat is.

Szükségünk van egy Nemzetközi Központi Hírgyűjtésre, egy olyan platformra, amely lehetőséget adna hírgyűjtés mellett javaslatok megvitatására is.

Akcióink hatékony koordinációja kell. Alkalmaznunk kell egymás tapasztalatait.

Javasoljuk:

A Munkacsoport szenteljen külön ülést az együttműködés új rendszere megvitatásának. A nemzetközi találkozón külön is foglalkozni kellene ezzel. Nem hosszú papírok kellene, hanem konkrét gondolatok.

A Magyar Munkáspárt kész részt vállalni ebben a munkában.

Elvtársak!

Szeretném az álláspontunkat néhány kérdésben világosan megfogalmazni.

Mi marxisták vagyunk. Marxistaként a konkrét helyzet konkrét elemzését tartjuk fontosnak. A marxizmus élő elmélet, folyamatosan változik.

A marxizmus a mozgalmunk közös kincse, de minden egyes párt joga és felelőssége a marxizmus alkalmazása a konkrét nemzeti viszonyok között. Senkinek sincs joga arról dönteni, hogy ki marxista és ki nem marxista.

Mi úgy gondoljuk, hogy Kína szocialista ország. A kínai sajátosságú szocializmus a marxizmus alkalmazását és fejlesztését jelenti a kínai viszonyok között.

Ukrajnában nem "imperialista államok" egymás elleni háborúja folyik, ahogy egyes pártok állítják. Ez Amerika háborúja Oroszország ellen. Ez Amerika háborúja Kína ellen. Ez a liberális erők háborúja az amerikai világuralomért.

Mi úgy gondoljuk, hogy az USA és szövetségeseinek győzelme ebben a háborúban súlyos csapás lenne a világra nézve, beleértve a mi mozgalmunkat is.

Lenin azt mondta, hogy az idősebbek nem feltétlenül látják meg a forradalmat.

Én szeretném megélni és látni a forradalmat. Mi akarjuk látni a forradalmat! Akarjuk ezt valamennyien és tegyük a dolgunkat, mindazt, amit az idő megkövetel!

Elég a Kuba elleni blokádból!

A Kuba elleni szankciók, a 73 éve tartó blokádot azonnali megszüntetésére hívták fel a kubai nagykövetségen tartott szolidaritási rendezvény résztvevői.

Guillermo Vázquez Moreno, a Kubai Köztársaság magyarországi nagykövete köszönetet mondott a jelenlévő szervezetek szolidaritásáért. Kupi László, a kubai szolidaritási szervezet elnöke tartott előadást.

A rendezvényen elhangzott, hogy az USA 1960 októberében vezette be a gazdasági embargót Kuba ellen. Így akarták kikényszeríteni Fidel Castro kubai elnök eltávolítását. Ma is ezt az eszközt használják arra, hogy Kubát tőkés útra térítsék.

Az USA 2015 augusztusában ugyan levette az országot a terrorizmust támogató államok listájáról, viszont ennek ellenére ez nem jelenti az elrendelt embargók és szankciók felfüggesztését.

Az USA embargós, szankciós gyakorlata ellentétes az ENSZ „Az államok belügyeibe való beavatkozás elfogadhatatlanságáról, valamint függetlenségük és szuverenitásuk védelméről”, az ENSZ Közgyűlés 2131 (XX) Határozatával, New York, 1965. december 21., amelyet 109 ország elfogadott, egy tartózkodás mellett!

A Határozat 2. pontja konkrétan így szól: „Egyetlen állam sem alkalmazhat vagy ösztönözhet gazdasági, politikai vagy más típusú intézkedéseket egy másik állam kényszerítésére, hogy megszerezze tőle szuverén jogai

gyakorlásának alárendeltségét, vagy bármilyen előnyt biztosítson tőle.”

Az USA megtiltotta a Kubával való kereskedelmet. Ezt az intézkedést a későbbiekben többször és több oldalúan megszigorították. A tiltás nem csak az USA-val való kétoldalú kereskedelmet korlátozza, hanem az teszi igazán elviselhetlenné Kuba számára, hogy a világ minden országának korlátozza a Kubával való kereskedelmét. Az USA fenyegeti a „harmadik országokat”, hogy leállítja számukra is a pénzügyi támogatást, és az amerikai szankciók kockázatával számolhatnak. Csak 2009 és 2016 között az európai bankokkal 16 milliárd dollárt (!) fizettetett az USA büntetésként, az USA által kiszabott törvények be nem tartása miatt. Logikus, hogy ez arra készíti őket, hogy megtagadják a

tranzakciókat Kubával.

Az ENSZ Közgyűlése határozottan elítélte az USA erre irányuló próbálkozását, mint olyan területen kívüli intézkedést, amely ellentétes „az államok szuverén egyenjogúságával, a belügyeibe való be nem avatkozással, valamint a kereskedelem és a hajózás szabadságával, a nemzetközi ügyek intézésével”.

A szankciók több fő kategóriába sorolhatók, amelyek konkrét tartalma az évek során változott, de általában a következőket tartalmazzák:

Kereskedelmi szankciók: Ezek a szankciók megtiltják az Egyesült Államokból és az Egyesült Államokon keresztül exportot és importot Kubába. A szankciók alá tartoznak a kubai eredetű termékek és szolgáltatások, valamint a kubai kormány által ellenőrzött vállalatok és szervezetek. Az Egyesült Államokból származó termékek és szolgáltatások exportjának és importjának tilalma Kubába. Ez magában foglalja a fogyasztási cikkeket, az élelmiszereket, az orvosi felszereléseket és a technológiai termékeket is.

Pénzügyi szankciók: Ezek a szankciók korlátozzák a kubai kormányhoz és vállalatokhoz történő banki pénzügyi tranzakciókat. A szankciók alá tartoznak a kubai kormány által kibocsátott kötvények és részvények. A kubai kormány csak készpénzben tud fizetni az Egyesült Államokból behozott élelmiszerekért, mivel a hitel sem engedélyezett. Az Egyesült Államokból és az Egyesült Államokon keresztül pénzügyi tranzakciók is korlátozottak.

Politikai szankciók: Az Egyesült Államok a továbbra is kritikus „emberi jogi helyzetre való hivatkozással”, politikai nyomást gyakorol. Az amerikai kormány különböző intézkedéseket hozott a kubai kormány ellen, beleértve például még a diplomáciai nyomást is.

Kuba állampolgárainak és vállalatainak beutazási tilalma az Egyesült Államokba, továbbá Kuba állampolgárainak és vállalatainak amerikai tulajdonú vállalatokkal és szervezetekkel folytatott üzleti tevékenységének korlátozása.

Az évek során sok ország jó kapcsolatokat épített ki a Kubával. Az ENSZ éves közgyűlése rendszeresen, 1992 óta majd minden évben, határozatot fogad el, amelyben követeli az Egyesült Államok Kubával szembeni gazdasági embargójának megszüntetését, az Egyesült Államokon felül Izrael még az az egyetlen nemzet, amely következetesen e határozatok ellen szavaz. 2013-ban már a 22. alkalommal, csaknem egyhangú határozatokban szólította fel az ENSZ az USA-t a gazdasági embargók megszüntetésére.

2014. december 17-én Barack Obama és Raúl Castro kubai elnök bejelentették, hogy megkezdődött a két ország közötti kapcsolatok normalizálásának folyamata, majd 2015. április 11-én ismét találkozott a két fél, Panamavárosban.

Sajnos a folyamat megakadt, Donald Trump amerikai elnök 2017-es hatalomra kerülése után a kapcsolatok normalizálódása ismét megtorpant. Trump bírálta elődje „teljességgel egyoldalú” megállapo-

dását, és „azonnali hatállyal” semmissé nyilvánította a Barack Obama és Raúl Castro közti megállapodást. A blokád a Trump-kormányzat további 243 intézkedéssel súlyosbította.

A kapcsolatok tovább romlottak, amikor 2017 őszén az Egyesült Államok visszahívta Havannában dolgozó diplomatáinak mintegy felét, október 3-án kitasított 15 kubai diplomatát, arra hivatkozva, hogy a Kubában dolgozó amerikai diplomaták „akusztikus támadás” áldozatai lettek.

Az USA 2022-ben enyhített néhány szankción, például feloldotta a légi közlekedési korlátozásokat és a családegyesítési programot. Az enyhítések azonban nem teljeskörűek, a kereskedelmi és a pénzügyi szankciók továbbra is érvényben vannak.

A blokád több mint 1 000 milliárd (!) dollár kárt okozott Kubának az elmúlt években! Sajnos még nehezebb értékeln azokat az emberi tragédiákat, amelyekért a szankciók felelősek.

A gazdasági kihatások azonban túlmutatnak Kubán. Jelentős veszteséget okoz Magyarországnak és az Európa Uniónak is. Ezért kell szorgalmaznia a világ kormányainak, Magyarországnak, az Európa Uniónak, az ENSZ-nek a szankciók eltörlését.

A rendezvényen részt vett Bencsik Mihály, a Munkáspárt alelnöke, az Országos Elnökség több tagja, a párt aktivistái.

BENYOVSZKY GÁBOR

Menjünk Moziba!

Korábban sikeres – A mozigépész fia – cikksorozatunk folytatásával jelentkezünk, melynek minden részében egy filmélményt ajánlunk, sajátos kiegészítéssel.

Az interneten elérhető a régmúlt idők mozifilmjei, tv sorozatai. Ezekre szeretném felhívni a figyelmet több okból is. Egyrészt, mert érdekes élmény nosztalgiazni a múlt század emlékei felett, újra látni kedvenc színészeinket, akik közül sokan már csak a képernyőn láthatók, égi színpadon játszanak.

Másrészt, mert más szemmel nézzük ezeket az alkotásokat, s itt nem csak a megszorított szarkalábakra és egyre nagyobb dioptriákra gondolok, hanem az eltelt 30-50 év alatt sokat tapasztaltunk és tanultunk. A korábbi, nyugati életszínvonalat kívánatosnak láttató képek ma már pironkodó mosolyt csalnak arcunkra – te jó ég, mit tartottunk ebben vonzónak? – beismeréssel.

Ma mindenki kedvencéről, a Derrick sorozatról szólnak. Az 1973-tól 1997-ig forgatott epizódok az egykori Német Szövetségi Köztársaságba viszik a nézőket. Az NSZK müncheni rendőrei üldözik a bűnt, Stephan Derrick főfelügyelő vezetése alatt. A mindig skatulyából kilépő főhős ritkán ugyan előveszi alig revolverét, néha kioszt egy-két pofont is, fonákkal, de fő eszköze a bűn üldözésére az emberi viselkedés megértése és a pszichológiai megközelítés. A bűnös lelkét akarja megismerni az elkövetett bűnökön keresztül, s ha ez megvan, akkor már nem tart sokáig kideríteni a kilétét sem. Érdekes, újszerű és izgalmas epizódok hétről hétre.

A vasfüggöny keleti felén sorozatokat kedvelő nézők pedig hétről hétre nem csak azt láthatják, hogy Stephan két beosztottjával, Harryval és Willivel milyen elegánsan üldözik a gazembereket, milyen drága autókkal furikáznak a gyönyörűen újjáépített Münchenben, hanem azt is, hogy a lokálok reggelig tartanak nyitva, a legtöbb epizódban valaki kastélyban, villában, vagy luxuslakásban él, és egyébként is – a német életszínvonal valami kolosszális.

A szocializmusban sikknek számított a „szalonokban” mindenért rajongani, ami nyugati és mindent becsmérelni, kritikával illetni, ami a keleti blokk eredménye. A kispolgári szemellenző kötelező ezekben a társaságokban. Fizetéseket hasonlítottak össze a nyugati és keleti oldalon, valuta árfolyamok átszámításával, s rajongással példálóztak a külföldi eredményekkel. Síváran tekintettek nyugat felé, s igyekeztek győzködni a társadalom többi tagját is arról, hogy például a nyugatnémet életszínvonal általában magas, míg a hazai általában rossz. Persze vagy nem tudták, vagy szemérmesen elhallgatták, hogy a jobban teljesítő szegmensek mellett vannak a miénknél gyengébben produkálók is.

Azt kiemelték, hogy a fizetések magasabbak, hogy a divatos termékek olcsóbban elérhetőek az üzletekben, hogy az infrastruktúra fejlettebb. De azt ritkán hallhattuk tőlük, hogy az orvosi ellátás drága, hogy nem véletlenül jártak fogászati, rehabilitációs, stb. szolgáltatásokért a Népköztársaság orvosaihoz a nyugati rokonok, ismerősök, ugyanis nálunk ezeket az állam finanszírozta, míg ott csillagászati áron kaphatták csak meg. Valami olyan nézőpontból szemlélődtek, mint az a turista, aki betérve egy benzinkút csillogó büféjébe majdan elkápráztatva ecseteli otthon a színek, fények és mütyürkéek gazdagságát, miközben fogalma sincsen arról, hogy a mosdók retkesek, a kamionparkolóban erőszakkal prostitúcióra kényszerített kelet-európai fiatalok árulják bájukat és úgy általában, ha egyedül téved oda az idegen, fényes nappal is kirabolják.

A sorozat indításától a rendszerváltásig számunkra még nem csak távoli, hanem idegen kábítószer viszont szintén része a csillogó világnak. Gyakran döntött a filmet készítő stáb úgy, hogy a főbűn hátterében a narkó lehetőséget is megemlítsék. Ha nem a drog áll a középpontban, akkor valaki szenved miatta, valaki függő, vagy éppen családtagjának a kapcsolata miatt sodródik bajba.

Szintén visszatérő motívum az olyan szereplő, esetleg épp csak néhány mondatig bevezetett távoli rokon személyében, aki munkanélküli, a társadalom peremére szorult és nem is nagyon látszik remény a körülményei javítására. Az alacsony bérért foglalkoztatott vendégmunkások kiszorították a hazai munkaerőt a munkahelyekről, s ezért családok mentek tönkre, estek szét.

Az alkoholizmus, mint a munkanélküliség és családi válság velejárója szintén visszaköszön az epizódokban. Úgy is, mint az egyetlen napi teendő a lejtőn, s úgy is, mint az erőszak egyik motívációja. Hol semmi mást nem tesz a megformált alak, mint iszik és sajnálja mihaszna magát, mert neki nem jut az oly csábító nyugati életmódból. Hol pedig az alkoholizmus táplálja az egész világ elleni haragot, mely aztán többnyire ártatlan áldozatot talál büntetni.

A temetetlen múlt, másképpen fogalmazva – a fel nem számolt náciizmus – is többször szerepel. El nem számoltatott háborús bűnösök élnek az országban, jómódúak, kihasználják a környezetükben élőket, hatalmukat erőszakkal, akár terrorisztikus elemeket is alkalmazva tartják fenn a „kisemberek” fölött.

Gyakran hallottuk a kék útlevelel nyugatra járó ismerősöktől, ismerőseiktől és az ő ismerőseiktől, hogy az NSZK-ban jól lehet vásárolni. Hogy márkás holmikát is elérhető áron kap meg akinek

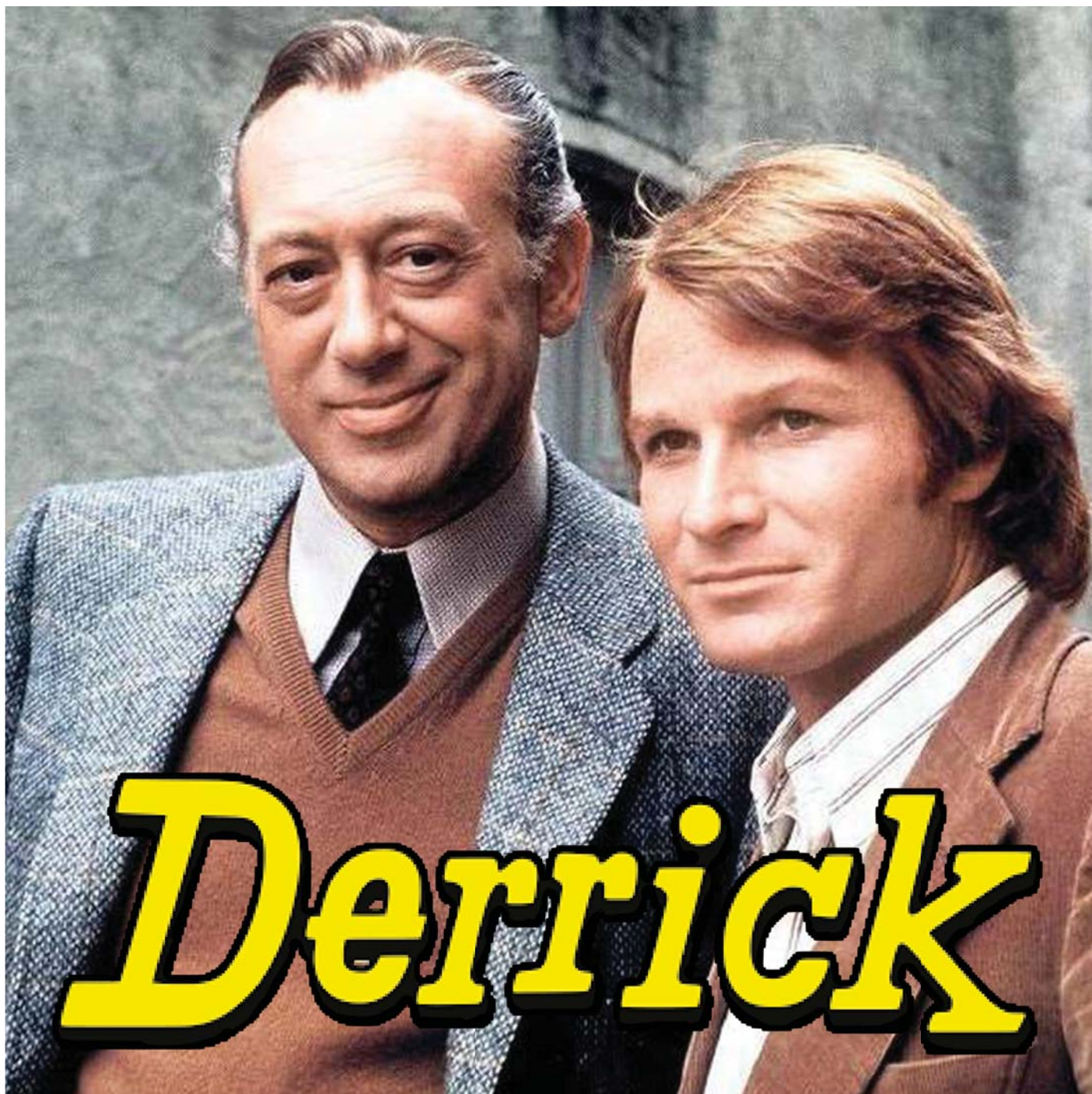
fontos a divat. Hogy a szórakoztató elektronika olcsóbb, mint a hazai üzletekben. Hogy a gépköcsi vásárlás mennyivel könnyebb és praktikusabb, mint a vasfüggöny ezen oldalán. És bizonyára sok dologban igazuk is volt ezeknek az ismerősök ismerőseinek ismerőseitől hangoztatott történeteknek. Valóban előttünk járt a Nyugat. Ha volt kék útlevel és volt kemény valuta, akkor ott be lehetett szerezni mindenfélét, amitől idehaza a szomszédokat, kollégákat és vidéki rokonokat megehetette a sárga irigység.

Manapság a Derrick sorozatot már sokan kritizálják olyanok, akik régen olvadoztak a csillogás,

jólét, divat és életmód láttán. De a kritikák lényege, hogy a főhőst alakító színész, a háború alatt 19 évesen Waffen-SS-nek alárendelt légvédelmi egységben szolgált. Mert ma még ez a trendi, ha kiderül, hogy bármi köze volt az SS-hez, akkor gyorsan továbbadni. Ugyanis ezek a „széplelkek” azért nem kritizálják sem a sorozatot, sem önmagukat, mert hamis képet alkottak a fogyasztói társadalomról.

Jó mozit, jó szórakozást!

KÓS ZOLTÁN

Ne vessünk most is, túléljük 2024-et is!

Jövőre megint választások lesznek, önkormányzati és európai parlamenti! És mi megint belevágunk! Megint ki az utcára, az aluljárókba, a piacokra és gyűjteni, gyűjteni! Nehéz a választás, de ez is olyan, mint egykor a kötelező katonai szolgálat. Nehéz volt, de mindenkinek vannak szép emlékei, és utólag már sok mindenen csak nevetünk! Szóval, ne vessünk most is, túléljük 2024-et is!

Budapestiek egymás között: én ennyi ajánlást fogok összegyűjteni! És Te, Évike, ha nem vagyok indiszkrét, hogy állsz ezzel a dologgal?

Az Elnök meghívott egy pozsonyi kiflire. Imádom a pozsonyi kiflit, imádom az Elnököt, egye fene, imádom a kampányt is!

Négyévente ünnep van felénk. Két hét alatt annyi rántott húsos szendvicset ehetek, amennyi belém fér. Nyugi, fér belém!

Borsodi dilemma: új kalapot kell vennem, új választásra mégsem mehetek a régiben!

Hogy is mondta Kossuth? „Annyi energiát a kivetelben, mint a mennyi hazafiúságot tapasztaltam a megajánlásban, s Magyarországot a poklok kapui sem fogják megdönteni!”

